EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.7.2017
COM(2017) 379 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om uppföljning av ansvarsfrihetsförfarandet för budgetåret 2015 (sammanfattning)

RAPPORT OM UPPFÖLJNINGEN AV DE FRAMSTÄLLNINGAR TILL KOMMISSIONEN SOM UTTRYCKTS I EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTIONER RESPEKTIVE RÅDETS REKOMMENDATIONEN OM ANSVARSFRIHET FÖR BUDGETÅRET 2015[1]

0. INLEDNING

Den 27 april 2017 beviljade Europaparlamentet kommissionen ansvarsfrihet för budgetåret 2015, på rekommendation av rådet. Ansvarsfrihetsförfarandet är den process genom vilken Europaparlamentet och rådet granskar hur EU:s budget har genomförts, och därigenom håller kommissionen ansvarig för den ekonomiska förvaltningen. Viktiga delar av underlaget för denna granskning är revisionsrättens årsrapport och särskilda rapporter, samt kommissionens egen redovisning av EU:s räkenskaper och rapportering om förvaltning och resultat av EU-budgeten.

Ansvarsfrihetsförfarandet för budgetåret 2015 hölls i en mycket konstruktiv anda, och gav institutionerna tillfälle att diskutera olika sätt att förbättra förvaltningen av unionens budget till förmån för EU-medborgarna. Vid den avslutande debatten i Europaparlamentet i april 2017 poängterade nyckelaktörer från såväl parlamentet som rådet att man ville se ett ännu **starkare fokus på resultat**. Man bekräftade därmed att det är lika viktigt att EU:s budgetmedel används på ett verkningsfullt sätt som att de formella reglerna för den ekonomiska förvaltningen är uppfyllda. Detta ligger för övrigt helt i linje med kommissionens initiativ ”En resultatinriktad EU-budget”, där syftet är en förstärkt och systematisk inriktning på prestationer och resultat, samtidigt som man vill underlätta för medborgare och berörda aktörer att förstå EU-budgetens mål och inverkan. Revisionsrätten åtog sig också att fortsätta stärka inriktningen på resultat och prestationer i arbetet med sina årsrapporter.

De årliga ansvarfrihetsförfarandena bör ses som en kontinuerlig process som ger möjlighet att lära av det förflutna och därigenom förstärka den positiva inverkan av EU:s utgifter i framtiden. Adrien G.H. Zeller, föredragande för ansvarsfrihetsförfarandet, manade till en noggrann och ändamålsenlig uppföljning av förslagen i parlamentets resolution om ansvarsfrihet. För att **snabbare kunna meddela sina synpunkter** på Europaparlamentets och rådets huvudsakliga prioriteringar beslutade kommissionen i år att ställa samman sin uppföljningsrapport redan i juli.

Denna rapport utgör således en uppföljning av Europaparlamentets och rådets viktigaste framställningar under detta ansvarsfrihetsförfarande. Rapporten ingår också i det integrerade finansiella redovisningspaketet för EU-budgeten 2016. De punkter som tas upp är i huvudsak följande: 1) EU:s finanser i framtiden, 2) budgetförvaltning och ekonomisk förvaltning, 3) målet att optimera resultaten av unionens budgetmedel, samt 4) förvaltningen av den fredsbevarande resursen för Afrika.

Mer detaljerade svar på Europaparlamentets och rådets specifika framställningar, bland annat dem som hänför sig till Europeiska revisionsrättens särskilda rapporter

1 I enlighet med artikel 319.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), artikel 166 i budgetförordningen, artikel 119.5 i budgetförordningen för nionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF 9) och artikel 144 i budgetförordningen för tionde Europeiska utvecklingsfonden (EUF 10).

och som också faller inom ansvarsfrihetsförfarandet för 2015, kommer att offentliggöras i ett senare skede.

1. FRAMSTÄLLNINGAR SOM RÖR EU:S FINANSER I FRAMTIDEN

Enligt föredraganden Adrien G.H. Zeller var förväntningarna och kraven på 2015 års EU-budget för att den både skulle fortsätta främja mer långsiktiga politiska mål såsom kommissionens politiska prioriteringar och Europa 2020-strategin, och samtidigt ge tillräckliga resurser i krissituationer på olika politikområden, däribland migration. I detta sammanhang tog han upp frågor om hur man kan uppnå en bättre balans mellan politiska prioriteringar och budgetmedel i framtiden, samt hur man kan säkerställa parlamentarisk kontroll, med tanke på alla olika fonder som används för att genomföra EU:s strategier.

Zeller uttryckte också sin oro över användningen av finansieringsmekanismer som inte finansieras direkt via EU:s budget eller redovisas i unionens balansräkning, och över de eventuella risker som är förbundna med den ökade användningen av finansieringsinstrument.

Dessa frågor diskuterades ingående under ansvarsfrihetsförfarandet, och kommer att tas upp som en del av de mer övergripande strategiska diskussionerna inför nästa fleråriga budgetram. Kommissionens vitbok om Europas framtid, som offentliggjordes i mars 2017, inledde den allmänna debatten om Europa 2025, inklusive Europas ekonomiska utsikter. En mer detaljerad genomgång återfinns i ett diskussionsunderlag om EU:s finanser i framtiden (28 juni 2017).

Den politiska processen kommer att kompletteras med en översyn av utgiftsprogrammens kostnadseffektivitet, ändamålsenlighet och mervärde för EU. Översynen kommer att ingå i underlaget för utvecklingen av nästa generation av EU-fonder och för arbetet med modernisering av EU-budgeten.

Samtidigt förbättrar kommissionen kontinuerligt sin rapportering om resultat och prestationer, som ett led i sin strategi för ”En resultatinriktad EU-budget”. Budgetförslaget för 2018 innehåller s.k. programförklaringar, som visar vad varje program har åstadkommit hittills och vad som förväntas av programmet i fortsättningen med avseende på resultat, framsteg och kommande utmaningar. Syftet med denna procedur är att underlätta en mer resultatbaserad budgetering.

De två teman som Europaparlamentet tar upp som huvudsakliga problemområden diskuteras i de följande avsnitten 1.1 och 1.2.

1.1. KRAVET PÅ EN BÄTTRE BALANS MELLAN FASTSTÄLLANDET AV POLITISKA PRIORITERINGAR, GENOMFÖRANDET AV KONKRETA ÅTGÄRDER SAMT BUDGETRAMARNA (PUNKTERNA 9–17):

Europaparlamentet instämde i förslagen från Europeiska revisionsrätten (nedan kallad *revisionsrätten*) i dess ”Genomgång av halvtidsöversynen av den 28 oktober 2016, nämligen att *”det är dags för kommissionen att undersöka andra alternativ, till exempel följande:*

Ett löpande budgeteringsprogram med en planeringshorisont på fem år, en klausul eller klausuler för revidering av mål och riktlinjer och ett löpande utvärderingsprogram.

En löptid för program och stödordningar som fastställs utifrån politiska behov i stället för längden på den finansiella planeringsperioden, och som ålägger medlemsstaterna och kommissionen att presentera a) väl motiverade behov av EU-finansiering och b) resultat som ska uppnås innan utgifterna fastställs."

Kommissionen kan bekräfta att den åter kommer att överväga den lämpligaste **löptiden för nästa fleråriga budgetram**, med målet att hitta den rätta balansen mellan dels det antal år som mandaten för ledamöterna av Europaparlamentet och kommissionen varar, dels behovet av stabilitet i programcykler och förutsägbarhet i samband med investeringar.

Den fleråriga budgetramen och lagstiftningen om EU:s egna medel förhandlas fram och antas som ett paket. Därmed fastställs de årliga taken för åtagandebemyndiganden för vart och ett av unionens huvudsakliga verksamhetsområden samt de årliga taken för betalningsbemyndiganden, och förslagen till lagstiftning om nya utgiftsprogram återspeglar sedan de politiska val och budgetprioriteringar som legat till grund för budgetramen. Denna lagstiftning innehåller därför i allmänhet **bestämmelser om översyn efter en viss tid**, varvid tidsramen anpassas till den period budgetramen gäller.

Parlamentet begärde också att de förslag som revisionsrätten framförde i sin genomgång av halvtidsöversynen samt rekommendationerna från högnivågruppen för egna medel ska tas upp på dagordningen för nästa **expertmöte om initiativet "En resultatinriktad EU-budget"**. Kommissionen kommer att föreslå expertgruppen att ta upp de frågor som framförts av Europaparlamentet. Aspekter som är direkt kopplade till budgetens resultat, allmänna frågor kring rapportering av resultat och prestationer och användningen av sådan information som underlag i beslutsprocessen för budgetcykeln ingår redan idag som viktiga punkter vid expertgruppernas möten, och kommer att göra så även i framtiden. Kommissionen kommer också att undersöka hur rekommendationerna från högnivågruppen för egna medel bör integreras i expertgruppens arbete. De erfarenheter som utbyts vid expertmötena kommer att beaktas vid förberedelsen av den årliga konferensen 2017 om initiativet "En resultatinriktad EU-budget".

Parlamentet uppmanar också kommissionen att med tanke på Parisavtalet **höja det procentuella målet för andelen klimatrelaterade utgifter i EU:s budget** från 20 % till 30 %. Vad gäller möjligheterna att införa väsentliga förändringar inom den nuvarande fleråriga budgetramen framgår kommissionens ståndpunkt av dess svar på revisionsrättens särskilda rapport nr 31/20162. I rapporten bedömdes vilka framsteg kommissionen dittills hade gjort för att uppnå målet med 20 % klimatrelaterade utgifter och därmed göra EU-budgeten till en föregångare i fråga om integrering av klimatåtgärder.

Kommissionen kommer att sträva efter att ytterligare anpassa utgifterna i EU-budgeten till unionens politiska mål inom ramen för det befintliga regelverket. Genom halvtidsöversynen av den nu gällande budgetramen vidtog kommissionen redan åtgärder som gör det lättare att anpassa resurserna i budgeten till EU:s prioriteringar. Kommissionen kommer att ta noggrann hänsyn till unionens politiska

2 Finns på adressen http://www.eca.europa.eu/Lists/ECADocuments/SR16_31/SR_CLIMATE_SV.pdf

prioriteringar och internationella åtaganden i sina förslag till följande års EU-budgetar, liksom i förslaget till nästa fleråriga budgetram. Ett centralt mål inför utformningen av den fleråriga budgetramen för perioden efter 2020 är att skapa en bättre samordnad uppsättning EU-program som underlättar för unionen att gripa sig an sina prioriteringar på ett mer kostnadseffektivt och ändamålsenligt sätt.

1.2. ”SKUGGBUDGETAR” BÖR FÖRAS IN INOM RAMEN FÖR UNIONENS BUDGET (PUNKTERNA 24–27)

Europaparlamentet uppmanar kommissionen att göra följande: föreslå åtgärder för att anpassa unionens arrangemang för finansiering av EU-budgetens genomförande till kraven på transparens och ansvarighet, redovisa sin bedömning av de konsekvenser Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) har haft på andra program och finansieringsinstrument, försäkra sig om att finansieringsinstrumenten fungerar på ett sätt som är förenligt med EU:s strategier och mål, samt förbereda ett meddelande som behandlar de så kallade skuggbudgetarna.

Kommissionen framhåller här att vissa av de mekanismer som parlamentet kommenterar skapades för att bemöta krisen i euroområdet, och är mellanstatliga till sin natur. Detta är skälet till att de förvaltas utanför ramen för EU:s budget. Andra finansieringsinstrument, t.ex. Efsi och Europeiska investeringsfonden, utgör komplement till de mer traditionella formerna för tilldelning av medel från EU-budgeten och gör det möjligt att nå ut till fler mottagare och samtidigt skapa en starkare hävstångseffekt.

Den nuvarande finansiella strukturen har alltså gjort det möjligt att mobilisera EU-medel för nya behov och att uppnå större effekter med mindre finansiella resurser. Instrumentens påverkan inom ramen för EU:s budgetförvaltning beskrivs i EU:s årsredovisning, vilken granskas av revisionsrätten. Dessutom offentliggörs särskilda rapporter om finansieringsinstrument, förvaltningsfonder och faciliteten för flyktingar i Turkiet, för att uppfylla kraven på transparens och ansvarighet.

När det gäller parlamentets uppmaning att lägga fram ett särskilt meddelande om ovan nämnda mekanismer framhåller kommissionen att man redan genom vitboken om Europas framtid (Europa 2025) tagit initiativ till en genomgripande debatt och reflektion inför utarbetandet av nästa fleråriga budgetram, och kommissionen har också nyligen antagit ett särskilt diskussionsunderlag om EU:s framtida finanser. Även frågan om EU:s framtida finansiella struktur kommer att ingå i processen för förberedelse av nästa fleråriga budgetram.

När det gäller frågan om **huruvida finansieringsinstrumenten är förenliga med EU:s strategi** betonar kommissionen att dessa instrument fungerar som verktyg för att omsätta EU:s politiska mål i praktiken. Finansieringsinstrumenten innebär inte någon omprövning av politiken som sådan, och ska därför inte ses som något hot mot de planerade åtgärdernas innehåll eller genomförande. Hur mycket dessa instrument kommer att användas under kommande år beror på vilka ambitioner man enas om för EU:s budgetmedel och åtgärder på varje berört område, samt på hur lämpligt det bedöms vara att använda just denna finansieringsform för att genomföra den aktuella politiken.

Redan genom sitt förslag till översyn av den **allmänna budgetförordningen3** visade kommissionen sin strävan att sammanföra unionens olika finansieringsformer, särskilt förvaltningsfonder, strategiska investeringar, garantifonder, faciliteter, finansieringsinstrument och makroekonomiskt stöd inom ett och samma regelverk, huvudsakligen avdelning X i budgetförordningen. Dessutom harmoniseras, så långt det är praktiskt möjligt, reglerna för struktur- och investeringsfonderna respektive för de fonder som kommissionen förvaltar. Förslaget diskuteras för närvarande i Europaparlamentet och rådet. Kommissionen välkomnar därför alla förslag från parlamentet som syftar till att ytterligare förbättra hanteringen av dessa problem.

När det gäller begäran om att ompröva förhandsbedömningen av **skuldinstrumentet** för **Fonden för ett sammanlänkat Europa (FSE)** mot bakgrund av inrättandet av Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi) samt att lägga fram en bedömning av Efsis inverkan anser kommissionen att förändringar på marknaden som skett efter det att ett finansieringsinstrument har tagits i funktion bör utvärderas i samband med halvtidsöversynen av detta instrument.

Med detta sagt är kommissionen beredd att utvärdera samstämmigheten mellan FSE:s skuldinstrument och andra EU-initiativ, däribland Efsi, inom ramen för halvtidsöversynen av FSE, vilken är under arbete och förväntas vara klar i slutet av 2017, när de externa konsulternas utvärderingsrapport har färdigställts. Dessutom kommer man att offentliggöra en komplettering till förhandsbedömningen av FSE, där det resoneras närmare kring investeringsbehovens utveckling efter det att Efsi lanserades, samt om möjligheten att skapa ett egetkapitalinstrument för de sektorer som FSE omfattar.

Kommissionen kan om så är lämpligt också lägga fram en utvärdering av **Efsis inverkan** på andra finansieringsinstrument inom ramen för utvärderingen av Efsi, beroende på vad som är lämpligt.

2. BUDGETFÖRVALTNING OCH EKONOMISK FÖRVALTNING (PUNKTERNA 40–42)

Tre av Europaparlamentets och rådets framställningar gällde, i tur och ordning: uppföljning och övervakning av utestående åtaganden, upprättande av en mer långsiktig likviditetsprognos med uppdateringar varje år, samt vikten av att beakta kapacitetsbegränsningar i vissa medlemsstater, och i de fallen erbjuda tekniskt bistånd för att öka utnyttjandegraden, särskilt i fråga om medlen från de europeiska struktur- och investeringsfonderna.

När det gäller utestående åtaganden kommer kommissionen att fortsätta vidta åtgärder gentemot medlemsstaterna för att reducera dessa eftersläpningar, och i större utsträckning tillämpa nettokorrigeringar inom sammanhållningspolitiken så långt som detta medges enligt det gällande regelverket.

I fråga om tekniskt bistånd till medlemsstater har kommissionen inrättat en ”arbetsgrupp för bättre genomförande”, som ska verka för ett effektivare utnyttjande av de europeiska struktur- och investeringsfonderna i vissa medlemsstater, utan att detta äventyrar utgifternas laglighet och korrekthet i förhållande till villkoren i den fleråriga budgetramen eller i berörda rättsakter. Kommissionen kommer att se till att arbetsgruppens arbete tas tillvara så effektivt som möjligt, och kommer först och

3 COM(2016) 605 final, 14.9.2016.

främst att försöka utveckla ett proaktivt och målinriktat förhållningssätt i förhållande till medlemsstaterna, så att finansieringen via sammanhållningspolitiken kan genomföras så smidigt som möjligt under perioden 2014–2020.

När det gäller önskemålet om regelbundet uppdaterade **långsiktiga likviditetsprognoser** innehöll kommissionens meddelande om halvtidsöversynen och revideringen av den fleråriga budgetramen även en betalningsprognos, för att bedöma om de nuvarande taken i budgetramen kommer att förbli hållbara under hela programperioden. I prognosen togs hänsyn både till åtaganden som förväntas dras tillbaka och till den beräknade utvecklingen av volymen utestående åtaganden från tidigare budgetår, i båda fallen begränsat till återstoden av den nuvarande budgetramen.

Kommissionen kommer kontinuerligt att övervaka genomförandet och uppdatera sina beräkningar i enlighet med detta.

Under 2017 kommer kommissionen också att uppdatera prognoserna för betalningsbemyndiganden efter 2020, i enlighet med punkt 9 i det interinstitutionella avtalet om budgetdisciplin, samarbete i budgetfrågor och sund ekonomisk förvaltning.

3. ATT FÅ UT BÄSTA MÖJLIGA RESULTAT AV UNIONENS BUDGETMEDEL (PUNKTERNA 83, 85, 97, 99, 101)

Flera av Europaparlamentets framställningar gäller den **årliga förvaltnings- och resultatrapporten** och Horisont 2020.

Kommissionen har genom åren infört och utvecklat olika rutiner för rapportering av resultat och prestationer. Syftena har varit att klargöra hur EU:s utgiftsprogram fungerar och visa hur resurserna används för att uppnå unionens politiska mål.

Alla de lagstiftnings- och genomförandeakter som utgör rättslig grund för programmen under den fleråriga budgetramen för 2014–2020 innehåller rambestämmelser för mätning av resultat. I dessa rambestämmelser definieras åtgärdenas mål, indikatorer för att mäta framsteg samt förfaranden som ska användas för övervakning, rapportering och utvärdering. Uppdaterad information om hur rambestämmelserna för resultatmätning har genomförts redovisas årligen i det arbetsdokument som åtföljer budgetförslaget, dvs. den årliga programförklaringen. **I den årliga förvaltnings- och resultatrapporten sammanförs information om både prestations- och resultatindikatorer och om själva förvaltningen av EU:s budget. Dess syfte är att ge en helhetssyn på hur EU:s medel används för att stödja unionens politiska prioriteringar.**

Från och med 2016 utgör förvaltnings- och resultatrapporten en fusion av två tidigare rapporter: den utvärderingsrapport som ska tas fram i enlighet med artikel 318 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, och den sammanfattande rapporten enligt artikel 66.9 i budgetförordningen. Rapporten bygger på de årliga verksamhetsrapporterna från kommissionens avdelningar samt andra källor till detaljerad resultatinformation, t.ex. programförklaringarna inför den årliga budgeten, utvärderingsrapporter för de olika program som finansieras av EU-budgeten samt Allmänna rapporten om Europeiska unionens verksamhet. Eftersom rapporten på så sätt sammanför information om både prestations- och resultatindikatorer och om själva förvaltningen av EU:s budget ger den, som framhålls ovan, en detaljerad

överblick över hur budgetmedlen används för att stödja unionens politiska prioriteringar.

Beskrivningarna av framstegen inom ett givet program är anpassade efter hur långt programcykeln har framskridit, från uppgifter om ingående medel i ett ursprungsskede till mätning av slutliga resultat när det gäller fullbordade program. Kommissionen redovisar de uppgifter som är tillgängliga när förvaltnings- och resultatrapporten sammanställs. Om genomförandet av ett program är i ett tidigt skede är det helt normalt att informationen främst handlar om ingående medel (anslag och annan finansiering), och i förekommande fall om t.ex. produkter eller tjänster som tagits fram (”outputs”). Sammantaget ger informationen i rapporten en god vägledning i fråga om utgifterna i EU-budgeten och budgetens bidrag till de politiska prioriteringarna. Uppgifter om resultat och inverkan av ett program blir som regel tillgängliga först i ett något senare skede av genomförandet. Resultaten av programmen inom den nuvarande fleråriga budgetramen kommer också att fortsätta följas upp och redovisas i kommande års upplagor av förvaltnings- och resultatrapporten.

Europaparlamentet uppmanar kommissionen att tidigarelägga publiceringen av varje årlig rapport. Parlamentet uppmanar också kommissionen att i sina kommande resultatrapporter bättre utvärdera resultat och utfall inom alla politikområden, och att på ett tydligt och överskådligt sätt visa hur de finansierade åtgärderna bidrar till unionens politiska mål och till målen för Europa 2020-strategin.

Kommissionen antog 2016 års rapport den 13 juni 2017, dvs. före utgången av den tidsfrist som fastställs i artikel 66.9 i budgetförordningen (den 15 juni). Att offentliggöra rapporten betydligt tidigare än vad som sker idag är dock knappast genomförbart med de nu gällande lagstadgade tidsfristerna för medlemsstaternas rapportering av nödvändiga uppgifter till kommissionen. Dessa uppgifter utgör en central del av underlaget för de årliga verksamhetsrapporterna för de generaldirektorat som ansvarar för medel under delad förvaltning.

Från och med 2016 förklaras det i de årliga verksamhetsrapporterna hur varje specifikt mål bidrar till de politiska prioriteringarna, samt vilken funktion enskilda mål och åtgärder har i förhållande till Europa 2020-strategin. Som utgångspunkt för dessa förklaringar tjänar de strategiska planer som utarbetas av varje avdelning inom kommissionen.

Både Europaparlamentet och rådet ansåg att ramverket för rapportering och förvaltning inom **Horisont 2020** inte fungerar tillräckligt effektivt och därför borde förstärkas.

Vad gäller resultatrapportering kommer kommissionen att lägga fram ytterligare information, baserad på senaste tillgängliga data, dels i rapporten om preliminär utvärdering av Horisont 2020, dels i den kommande årliga förvaltnings- och resultatrapporten om framstegen inom Horisont 2020 och om programmets bidrag till Europa 2020-strategin. Kommissionen kommer dessutom att bedöma arbetsprogrammen från resultatsynpunkt, och slutsatserna av dessa bedömningar kommer att integreras i arbetsprogrammen för 2018–2020.

När det gäller ramen för resultatförvaltning är det **kommissionens ambition att begreppen ”input”, ”output”, ”result” och ”impact” (motsvarande ingående finansiella medel, produkter eller tjänster som finansierats rent konkret, åtgärdens omedelbara inverkan på målgruppen respektive dess inverkan i**

bredare mening) ska användas konsekvent, med utgångspunkt i riktlinjerna för bättre lagstiftning. Den kommer också att fortsätta arbeta för en mer konsekvent tillämpning av dessa riktlinjer genom att bistå med information och utbildning.

4. KVALITET PÅ DEN EKONOMISKA FÖRVALTNINGEN SAMT FRÅGOR KRING KOMMISSIONENS VERKTYG FÖR INTERN STYRNING (PUNKTERNA 62, 70-73, 215E, 306)

Europaparlamentet och rådet välkomnar att revisionsrättens uttalande om EU:s räkenskaper var utan reservation, och att inkomstsidan bedömdes vara fri från väsentliga fel. Revisionsrätten kom också till slutsatsen att de åtaganden som ingåtts uppfyllt kraven på laglighet och korrekthet i alla väsentliga avseenden. När det gäller betalningar framhöll dock både Europaparlamentet och rådet sin besvikelse över den fortsatta förekomsten av väsentliga fel, även om den samlade felnivån beräknas ha minskat de senaste åren.

Parlamentet betonar att man måste **använda all tillgänglig information för att förebygga, upptäcka och korrigera fel**. Parlamentet uppmanar också kommissionen att utfärda en **förklaring om förvaltningen**, som skulle grundas på generaldirektörernas årliga verksamhetsrapporter, att ta fram en egen **statistisk uppskattning av felnivån** samt att separat beräkna den volym EU-medel som kommissionen räknar med att kunna återvinna genom **återkrav och finansiella korrigeringar** avseende räkenskapsåret 2015.

Rådet uppmanar kommissionen och revisionsrätten att försöka samordna sina metoder för att värdera vilka effekter finansiella korrigeringar har på det beräknade riskbeloppet vid avslutning, så att de uppgifter som de båda institutionerna lägger fram lättare kan jämföras. Dessutom uppmanas kommissionen att förse budgetmyndigheten med en **uttömmande rapport om de områden där det enligt beräkningarna råder ihållande höga felnivåer, och i denna rapport förklara grundorsakerna till de höga felnivåerna**.

I egenskap av förvaltare av EU:s budget har kommissionen givetvis målsättningen att säkerställa en sund ekonomisk förvaltning av EU:s budget genom både förebyggande och korrigerande kontroller, vilka måste utformas på ett sätt som är ändamålsenligt för fleråriga program. Till förebyggande åtgärder hör förhandskontroller och avbrutna och inställda betalningar, medan åtgärder i efterhand kan bestå av t.ex. finansiella korrigeringar och återkrav.

Kommissionen redogör för dessa åtgärder i den årliga förvaltnings- och resultatrapporten, på grundval av informationen i de årliga verksamhetsplanerna från kommissionens avdelningar. Kommissionen kommer i överensstämmelse med rådets begäran att fortsätta arbeta tillsammans med revisionsrätten för att ytterligare förbättra rapporteringen.

Efter framställningar från Europaparlamentet under tidigare ansvarsfrihetsförfaranden publicerar kommissionen i sin årliga förvaltnings- och resultatrapport, med början 2015, det beräknade ”totala riskbeloppet vid avslutning”, dvs. en uppskattning av volymen på de utgifter som fortfarande omfattas av risk även sedan den fleråriga kontrollcykeln fullbordats och korrigerande åtgärder har satts in. Beloppet beräknas enligt försiktighetsprincipen och på grundval av bästa möjliga data som kommissionen har tillgång till, både ifråga om riskerna och den förväntade

omfattningen korrigeringarna. Man tar också hänsyn till alla relevanta uppgifter från medlemsstaterna.

Kommissionen kommer även i fortsättningen att redovisa detta totala riskbelopp i de årliga förvaltnings- och resultatrapporterna. **Beloppet för budgetåret 2016 beräknas uppgå till mellan 0,65 % och 1,07 % av de totala utgifterna 2016.** Dessa nivåer indikerar att kommissionen, i ett flerårigt perspektiv, förmår att effektivt hantera de risker som rör utgifternas laglighet och korrekthet.

Genom att anta den årliga förvaltnings- och resultatrapporten för EU-budgeten som helhet tar kommissionskollegiet ett övergripande politiskt ansvar för budgetförvaltningen. Kommissionen anser att detta även innefattar att man tar ansvar för de olika avdelningars arbete.

När det gäller uppmaningen att göra en egen statistisk uppskattning av felnivån framhåller kommissionen att detta skulle kräva ett ytterligare lager av revisioner, inte minst vid delad förvaltning med medlemsstaterna. Kommissionen kommer att fortsätta att samarbeta med medlemsstaternas revisionsmyndigheter för att utforma en gemensam, statistiskt tillförlitlig metod för att mäta felnivåer, och att använda dessa felprocentsatser efter godkännandet. Kommissionen genomför på så sätt ”principen om samordnad granskning” genom att inrikta sin verksamhet på att revidera medlemsstaternas revisorer och godkänna deras revisionsarbete.

Kommissionen antog den 28 februari 2017 en rapport om grundorsaker till fel samt vidtagna åtgärder4. I rapporten drogs slutsatsen att kommissionen och revisionsrätten gör samstämmiga bedömningar när det gäller ihållande höga felnivåer, både i fråga om problemens natur och grundorsaker, nämligen svagheter i förvaltnings- och kontrollsystemen, vars effekter ibland försvåras av en komplicerad rättslig ram. Kommissionen fortsätter därför sitt arbete med att förenkla regler, bland annat inom processen för översyn av EU:s budgetförordning.

Europaparlamentet uppmanar även kommissionen att i samband med årsredovisningen offentliggöra **en årsberättelse om interna styrformer** och en **förklaring om finanspolitisk hållbarhet på medellång och lång sikt.**

Kommissionen kommer regelbundet att utveckla och uppdatera sina former för styrning, samt offentliggöra alla förändringar som införs i detta avseende. Informationen om riskbelopp vid avslutning offentliggörs i kommissionens årliga förvaltnings- och resultatrapporter.

I fråga om finanspolitisk hållbarhet på medellång och lång sikt kan unionens budget inte jämföras med nationella budgetar, dels på grund av skillnader i reglerna om skuldsättning (dvs. kapaciteten att fullgöra sina ekonomiska åtaganden, refinansiera skulder eller öka sin skuldsättning), dels i manöverutrymmet för att öka budgetinkomsterna (t.ex. befogenhet att anpassa befintliga skattenivåer eller införa nya inkomstkällor). I EU:s budgetarbete är därför den fleråriga budgetramen det verktyg som ska säkerställa stabilitet på medellång till lång sikt, samt förutsägbarhet i fråga om framtida betalningsbehov och budgetprioriteringar. Kommissionen kommer att rapportera om dessa frågor senare i år, eftersom det med tanke på hur budgetcykeln är utformad inte går att offentliggöra denna information samtidigt med årsredovisningen.

4 KOM(2017) 124.

Både parlamentet och rådet uppmanar kommissionen att agera mer proaktivt för att främja tillämpningen av metoden **samordnad granskning (single audit)**. Kommissionen framhåller att den redan arbetar i linje med dessa förslag när det gäller t.ex. de kontrollsystem i flera nivåer som används vid förvaltning i samarbete med medlemsstaterna eller med internationella organisationer.

I fråga om begäran att utföra noggranna analyser av s.k. **retrospektiva projekt**, inklusive förhandsbedömningar för att kontrollera att nya projekt som ersätter de föregående fortsätter att uppfylla de planerade målen, framhåller kommissionen att ersättning av tidigare projekt i denna form är tillåten inom den befintliga rättsliga ramen. Vid delad förvaltning vilar sådana beslut helt och hållet på medlemsstaterna. Det är således medlemsstaternas ansvar att försäkra sig om att stödberättigandevillkoren för det berörda programmet är uppfyllda, vilket också framgår av kommissionens vägledning på området och ligger helt i linje med lagstiftningen. Enligt principerna för delad förvaltning är det inte kommissionens uppgift att förhandsutvärdera projekten. Kommissionen utför däremot regelbundet granskningar för att kontrollera att medlemsstaterna fullgör sina skyldigheter.

5. FÖRVALTNINGEN AV DEN FREDSBEVARANDE RESURSEN FÖR AFRIKA, PUNKTERNA 92–93

I samband med sin resolution om Europeiska utvecklingsfonden lade Europaparlamentet särskild vikt vid två framställningar avseende förvaltningen av **den fredsbevarande resursen för Afrika**. Huvudfrågorna gäller styrning samt rapportering om korrigerande åtgärder vid förvaltningen av fonderna.

I fråga om styrning har kommissionen och Europeiska utrikestjänsten enats om ett nytt övergripande arbetsfördelningsarrangemang, vilket undertecknades i januari 2017. Därigenom har det ytterligare förtydligats vilka arbetsuppgifter som vilar på GD Internationellt samarbete och utveckling respektive på Europeiska utrikestjänsten (huvudkontor och delegationer) i fråga om förvaltningen av resursen.

Vad gäller korrigerande åtgärder höll generaldirektören för GD Internationellt samarbete och utveckling den 31 januari 2017 en presentation som riktades till parlamentets budgetkontrollutskott och dess utvecklingsutskott gemensamt. Man enades med ordförandena för utskotten om att en uppföljning till denna presentation skulle hållas i ett senare skede.

Dessutom har GD Internationellt samarbete och utveckling antagit och börjat genomföra en ny handlingsplan med ytterligare åtgärder för att komma tillrätta med återstående brister i kontrollsystemet. Detta skedde 2016, med anledning av reservationerna i 2015 års verksamhetsrapport, vilka gällde ett antal utgiftsområden som enligt en felfrekvensanalys visade höga risknivåer. Särskild tonvikt läggs vid övervakning av transaktioner med internationella organisationer, liksom på ett av de två områden som där man bedömt att det finns en större risk för fel. En tredje reservation avseende den fredsbevarande resursen för Afrika togs upp separat, och gäller en rad riktade åtgärder som fortfarande håller på att genomföras.

* * *